МАЛЯТКО

ЖУРНАЛ ЦК ЛКСМУ ДЛЯ ДОШКІЛЬНЯТ № 8 СЕРПЕНЬ 1966

СМАЧНИЙ ОБІД

Написала Галина НОЖОВНИК

Малюнок Галини САВЧЕНКО

Діти дуже любили свій садок, та й називався він хороше — «Зірочка». Хоча трохи й тіснувато було у дворі, але знайшли місце і скопали грядку. Там скоро зазеленіли цибуля й редиска. У дворі ще стояв довгий стіл. Тут діти обідали, малювали та ліпили. Вільною лишалася середина двору — для забав та ігор.

Якось усі вийшли на прогулянку. Бачать — через двір канаву прорито, а в канаві дядя Вася працює.

— А де ж тепер нам гратись? — сказала Оля.

— Потерпіть трішки,—відповів дядя Вася, — прокладу труби. Взимку, як затопимо котельню, до вас тепло піде. Накатаєтесь на санчатах, набігаєтесь, прийдете в затишні кімнати ще й рукавички просушите.

Вова просунув носа між гурт і питає:

— А канаву бульдозер загортатиме? Я бачив, як він працює. Раз-раз — і нагребе цілу гору.

— Ніяк тут бульдозеру повертатись, потопче грядку, дерева поламає. Доведеться засипати лопатою.

І дядя Вася копнув землю та й вкинув у яму.

— А можна і нам? — запитала Оля.

— Звичайно, гуртом швидше, — погодився дядя Вася.

Вся група побігла до виховательки. Скоро повернулися — хто з лопаткою, хто з відеречком. Метушаться, штовхають один одного. Тоді дядя Вася скомандував:

— Слухайте мене! Хто з відерцями — приготуйтесь! Лопатки накидають, відерця відпочивають. Відерця висипають — лопатки відпочивають.

Коли канаву засипали, дядя Вася поставив лопату і сказав:

— А зараз — трамбувати!

І перший затупав ногами по м'якій землі. Всім сподобалось трамбувати, і діти затанцювали, примовляючи:

— Туп-туп на трубі! Буде тепло усім — і мені, і тобі!

Коли закінчили, озвалася Оля:

— Ми наче не обідали...

Тут відчинилися двері з кухні, вийшов Вадик і заслав скатертиною стіл. Діти побігли мити руки. Потім Оля розставила посуд, Таня принесла хліб з маслом і варені яйця. З'явилася і редиска — з власної грядки.

— Ура! — закричали діти.

А дядя Вася виклав кільце ковбаси і почав ділити хлібину. Яке ж було все смачне! Дядя Вася усміхався й казав:

— Я давно вже так не обідав.

І всі діти казали:

—Дуже смачний обід!

МАМА НЕ ВПІЗНАЄ

Вірш Вікторії КУЗНЕЦОВОЇ

Малював Юрій СЕВЕРИН

Голова у хлопчика
Стала птицям втіхою,
Бо дурні горобчики
Плутали із стріхою.
—Кидай, хлопче, кубики,
Підем стригтись з нами!
—Так мене ж без чубика
Не впізнає мама...

Написав Грицько БОЙКО

БУДЕ САД

У садочку кожен рад:
Біля шахти буде сад!
Треба лійки готувать,
Щоб дубочки поливать.

Малювала Галина ТУЛЬЧЕВСЬКА

Павло ТИЧИНА

НАША АРМІЯ ЧЕРВОНА
СТЕРЕЖЕ СВОГО КОРДОНА

2067

Малюнок Генріха НЕЧИПОРЕНКА

Казка Івана ФРАНКА

Малював Володимир РЕШЕТОВ

ЛИСИЧКА І ЖУРАВЕЛЬ

Лисичка з Журавлем у велику приязнь зайшли, навіть десь покумалися. От Лисичка і кличе Журавля до себе в гості.

— Приходи, кумцю! Приходи, любочку! Чим хата багата, тим і погощу.

Іде Журавель на прошений обід, а Лисичка наварила кашки з молочком, розмазала тонесенько по тарілці та й поставила перед кумом.

— Живися, кумочку, не погордуй! Сама варила.

Журавель стук-стук дзьобом, — нічого не спіймав. А Лисичка тим часом лиже та й лиже кашку, аж поки сама всієї не з'їла. А коли кашки не стало, вона й мовить:

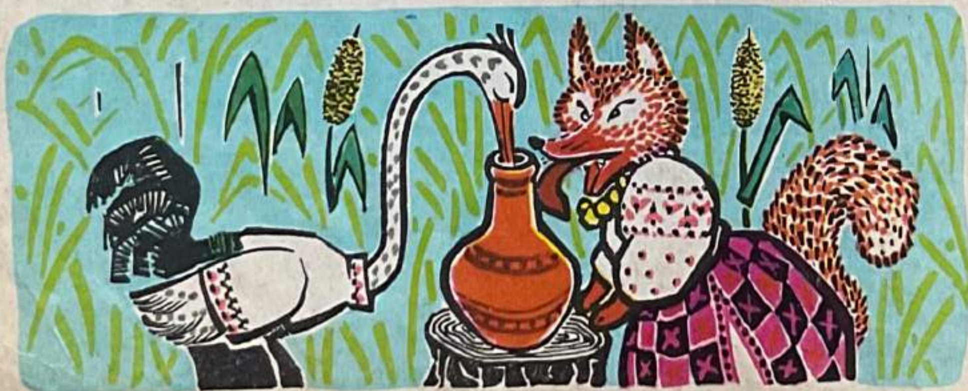
— Вибачай, кумочку, більше не маю вас чим гостити.

— Спасибі й за те, — пісним голосом промовив Журавель. — А ти б, кумонько, до мене завтра в гості прийшла!

— Добре, кумочку, прийду, чому не прийти, — мовить Лисичка.

Як Лисичка погостювала у Журавля, пам'ятаєте?
Отож дивіться на малюнок і розказуйте далі самі.

ТЕПЛОХІД

Написав Володимир ОРЛОВ

Малюнок Майї НЕЧИПОРЕНКО

— Повний хід!
— Малий хід!
В порт заходить
Теплохід.
Капітан
На кораблі
Промовляє
До Землі:
— Ми вернулись
Із походу,
Трюм порожній
В теплохода.
Навантажте
Теплохід —
Знову рушимо
В похід!
— Що ж, —
У відповідь Земля, —
Є вантаж
Для корабля!
Борщ вантажать
В теплохід,
Хліб вантажать
В теплохід.
Капітан сказав:
— Спасибі!
І поплескав
Свій живіт.
Повний трюм
У корабля,
До побачення,
Земля!
— Малий хід!
— Повний хід!
Відпливає
Теплохід.
А тепер спочити
Трішки
Капітана кличе
Ліжко.
Плеще синій
Океан.
Спить кирпатий
Капітан.

Переклав з російської
Дмитро ЧЕРЕДНИЧЕНКО

ПТАШИНИЙ ДРУГ

Розповіла Галина ДЕМЧЕНКО

Малюнки Олександра ШВАДЧИНА

Тільки-но постукала Калинка, як за тином почулися кроки, відчинилася хвіртка, і на Калинку глянули привітні очі господаря.
— Добрий день! Тут живе дідусь Павло Григорович Болтоусов? — запитала Калинка.
— Добрий день. Прошу до моєї господи.

Калинка зайшла у двір і потрапила в царство пташок.
— Ой, як їх у вас, дідусю, багато! Я всіх і не знаю...
— Ходімо, Калинко, будеш знайомитись. Стежку від хати дідуся Павла відділяла дротяна сітка, а за нею — окремий дворик, де й походжало собі різне птаство.
— Оце — дикі качечки, — знайомив дідусь Павло гостю, — а то — журавлики, фазан і моя гордість — дрофи. Дуду, Дуду! Підійди-но до Калинки, привітайся.
Гордовита дрофа Дуду послухалася дідуся, підійшла і пильно глянула на Калинку темними з полиском очима.
Багато птахів живе у дідуся Павла. Он під самісінькими вікнами вольєра — там і дикі курочки, і перепілки, і шпачки. А в тому кутку — різні-різні голуби. Навіть дикі, єгипетські, що так дивно й трохи журно кукукають навесні: «Ку-ку-у-ку. Ку-ку-у-ку».
— Я спершу подумала, що то зозулька кричить, — сказала Калинка, — а то голуб! Та гарний же який! Сизий, мов туман, а на шийці — чорна оксамитова дужечка.

У дідуся Павла і в хаті живуть птахи — співочі: канарки, дрозди, шпаки, солов'ї. Дідусь підліковує ще й кривеньку перепілку, яку хтось підбив у полі. Так вона й лишилася в нього жити.
І почав розповідати дідусь Калинці про поле, про ліс, де він любить блукати, пташиний спів слухати, та перебив Яшка. Прилетів, сів дідусеві на плече і заходився біля чуприни. Скубе, смикає, за вухо щипає.
— Яшко, Яшко! Кинь пустувати!
«Га! Га-а-а! Чого, чо-го?» — питає сорока.
— Я тебе сиром хочу пригостити. Їж, будь ласка! — каже дідусь. Яшка — раз! — і проковтнув. Після сиру йому закортіло випалити все, що знає. Він і почав: «Яш-ка, Яш-ка. Чо-го, чо-го, чо-го. Дідуню, ді-дуню, ходім, ходім. Швидше, швидше. Га-а?»
Потішний Яшка. І вже й з Калинкою встиг потоваришувати.
Всі птахи люблять дідуся Павла.
А живе він у місті Сімферополі.

Намалював Вадим КОРОБКО

Розбійник сірий збитий з ніг —
Зайчисько вовка переміг!

Не відірвешся від екрана
Тепер од вечора до рана.

Намалював Анатолій ГОЛУБЄВ

Написав Віктор ЛАЗОВ

ТОПОЛИНКА

—Тополинко
На горбі,
Хто поміг
Рости тобі?
—Швидко я
Зросла,
Андрійку,
Де проміннячко
Ясне,
Через те,
Що за верхівку
Тягне
Сонечко
Мене!

Переклав з російської Петро ЗАСЄНКО

Малюнок Галини ГРИГОР'ЄВОЇ

«ХОРОБРИЙ ЗАЄЦЬ». Рита МІРОШНИЧЕНКО, 7 років. Дитячий садок «Орля», м. Київ.

«ЛІТО». Лора ПОТАПОВА, 6 років. м. Горлівка.

«ПОДВІР'Я ВЛІТКУ». Ігор ЧОБІТ, 6 років. Львівська обл., м. Рава-Руська.

«НА КАЧАЛЦІ». Рая МАНЬКО, 5 років. Житомирська обл., с. Ємельянівка.

ІНДЕКС 74304

Обкладинка Лариси СЕМЕНОВОЇ

Макет Майї НЕЧИПОРЕНКО

Редакційна колегія: Г. П. БОЙКО, З. В. ВОЛКОВИНСЬКА, В. Ф. ГУЖВА (відповідальний секретар), В. Є. КАРАСЬОВА, Р. Ф. ЛІПАТОВ, Ф. Ю. МАКІВЧУК, Т. С. ПЕТРУСЕНКО, Л. М. ПИСЬМЕННА, О. Л. РЯБОКЛЯЧ (головний редактор), А. К. ТЕТЬОРА, А. Д. ФІЛІПЕНКО, Г. В. ЯКУТОВИЧ. Художник-редактор О. І. МІКОРА.

Рік видання сьомий. № 8 (80).
Видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь».
Телефони: Б4-35-81, Б4-72-01, Б5-50-63.
Рукописи не повертаються.
Ціна 15 коп.
Підписано до друку 11. VII. 1966 р.
Зам. 03560. Друк. арк. 1. Умовн. друк. арк. 1,68. Папір 84×108¹/₁₆. Тираж 380 000. Адреса редакції: Київ, Пушкінська, 28.

Видавництво і комбінат друку «Радянська Україна», Київ, Брест-Литовський проспект, 94.

«МАЛЮТКА». Журнал ЦК ЛКСМУ для детей дошкольного возраста (на украинском языке).